TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2016. gada 28. janvārī*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Regula (ES) Nr. 158/2013 — Spēkā esamība — Antidempinga maksājums, kas uzlikts dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas izcelsmes citrusaugļu importam — Sprieduma izpilde, pirms konstatēta iepriekšējās regulas spēkā neesamība — Sākotnējās izmeklēšanas atkārtota sākšana attiecībā uz normālās vērtības noteikšanu — Antidempinga maksājuma atkārtota noteikšana, pamatojoties uz tiem pašiem datiem — Izmeklēšanas periods, kas jāņem vērā

Apvienotās lietas C-283/14 un C-284/14

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko atbilstoši LESD 267. pantam *Finanzgericht Disseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa, Vācija) un *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa, Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas attiecīgi pieņemti 2014. gada 4. jūnijā un 2014. gada 1. aprīlī un kas Tiesā reģistrēti 2014. gada 11. jūnijā, tiesvedībās

CM Eurologistik GmbH

pret

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

un

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

pret

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14).

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: trešās palātas priekšsēdētājs L. Bejs Larsens [*L. Bay Larsen*], kas pilda ceturtās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši J. Malenovskis [*J. Malenovský*] (referents), M. Safjans [*M. Safjan*], A. Prehala [*A. Prechal*] un K. Jirimēe [*K. Jürimäe*],

ģenerāladvokāts N. Jēskinens [*N. Jääskinen*],

sekretārs V. Turē [*V. Tourrès*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2015. gada 20. maija tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza

* Tiesvedības valoda – vācu.

— *CM Eurologistik GmbH* un *Grünwald Logistik Service GmbH* (*GLS*) vārdā – *K. Landry*, *Rechtsanwalt*,

— Eiropas Savienības Padomes vārdā – *S. Boelaert*, pārstāve, kurai palīdz *B. O'Connor* un *S. Crosby*, *solicitors*, kā arī *S. Gubel*, advokāts,

— Eiropas Komisijas vārdā – *T. Maxian Rusche* un *R. Sauer*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerāladvokāta secinājumus 2015. gada 24. septembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par Padomes 2013. gada 18. februāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 158/2013, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importam (OV L 49, 29. lpp.), spēkā esamību.

2 Šie lūgumi tika iesniegti saistībā ar tiesvedībām starp *CM Eurologistik GmbH* (turpmāk tekstā – "*CM Eurologistik*") un *Hauptzollamt Duisburg* (Dīsburgas Galvenā muitas iestāde, Vācija) un starp *Grünwald Logistik Service GmbH* (*GLS*) (turpmāk tekstā – "*GLS*") un *Hauptzollamt Hamburg Stadt* (Hamburgas pilsētas Galvenā muitas iestāde, Vācija) par to, ka šīs muitas iestādes iekasē antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes mandarīnu konservu importu, ko veic šīs sabiedrības.

Atbilstošās tiesību normas

3 Padomes 2009. gada 30. novembra Regula (EK) Nr. 1225/2009 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 343, 51. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), kas stājusies spēkā 2010. gada 11. janvārī, ir atcēlusi un aizstāj Padomes 1995. gada 22. decembra Regulu (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2005. gada 21. decembra Regulu (EK) Nr. 2117/2005 (OV L 340, 17. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 384/96"). Pamatregulā ir kodificētas un pārņemtas Regulas Nr. 384/96 formulējumam līdzīgas šīs pēdējās minētās regulas normas.

4 Pamatregulas 1. pantā "Principi" ir noteikts:

"1. Antidempinga maksājumu var piemērot visām precēm par dempinga cenām, kuru brīva apgrozība Kopienā rada zaudējumus.

2. Preci uzskata par dempinga preci, ja to eksportē uz Kopienu par cenu, kas parastās tirdzniecības operācijās eksportētājvalstī ir zemāka, salīdzinot ar līdzīgas preces cenu.

[..]"

5 Saskaņā ar pamatregulas 2. pantu “Dempinga konstatēšana”:

“A. Normālā vērtība

1. Normālo vērtību parasti nosaka, pamatojoties uz cenām, kādas eksportētājvalstī ir maksājuši vai maksās neatkarīgie klienti.

[..]

7.

a) Importējot preces no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis [..], parasto vērtību nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku vai pamatojoties uz cenu, importējot preces no šīs trešās valsts uz citām valstīm, ietverot Kopienu, vai, ja tas nav iespējams, izmantojot jebkuru citu pieņemamu pamatojumu, ietverot cenu, kāda Kopienā ir faktiski samaksāta vai maksājama par līdzīgu preci un kuru nepieciešamības gadījumā attiecīgi koriģē, ietverot pieņemamu peļņas procentu.

Attiecīgu trešo valsti ar tirgus ekonomiku izvēlas saprātīgā veidā, jo īpaši ņemot vērā to visu drošo informāciju, kas ir pieejama izvēles izdarīšanas laikā. [..][..]”

6 Pamatregulas 5. panta “Lietas izskatīšanas uzsākšana” 9. punktā ir paredzēts:

“Ja izrādās, ka pierādījumi ir pietiekami, lai pamatotu procedūras sākšanu, Komisija to dara 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas un publicē paziņojumu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*. Ja iesniegtie pierādījumi nav pietiekami, tad 45 dienu laikā pēc sūdzības iesniegšanas dienas Komisijai par to informē sūdzības iesniedzēju.”

7 Pamatregulas 6. pantā “Izmeklēšana” ir noteikts:

“1. Pēc lietas izskatīšanas uzsākšanas Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm sāk izmeklēšanu Kopienas līmenī. Šāda izmeklēšana ietver gan dempinga, gan zaudējumu izmeklēšanu, un abas izmeklēšanas veic vienlaicīgi. Lai konstatējumi būtu reprezentatīvi, izvēlas attiecīgu izmeklēšanas laikposmu, kas dempinga gadījumā parasti ir vismaz seši mēneši tieši pirms lietas izskatīšanas uzsākšanas. Parasti neņem vērā informāciju, kas attiecas uz laikposmu, kas seko izmeklēšanas laikposmam.

[..]

9. Ja lietas izskatīšana ir uzsākta, ievērojot 5. panta 9. punktu, izmeklēšanu pabeidz viena gada laikā, ja iespējams. Katrā ziņā šādas izmeklēšanas vienmēr pabeidz 15 mēnešus pēc uzsākšanas saskaņā ar konstatētiem faktiem atbilstīgi 8. pantam attiecībā uz cenu labojumiem vai konstatētiem faktiem atbilstīgi 9. pantam attiecībā uz galīgo lēmumu.”

8 Saskaņā ar pamatregulas 11. pantu “Termiņi, pārbaudes un atlīdzināšana”:

“1. Antidempinga pasākums paliek spēkā tik ilgi un tādā apmērā, kāds nepieciešams, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

2. Galīgā antidempinga pasākuma termiņš beidzas piecus gadus pēc tā uzlikšanas vai piecus gadus pēc datuma, kurā beidzās pēdējais pārskats par dempingu un zaudējumiem, ja vien pārskatā nekonstatē, ka pasākuma beigas var novest pie dempinga un zaudējumu turpināšanās vai atkārtošanās. [..]

[..]

3. Ja uzskata par lietderīgu, pēc Komisijas iniciatīvas [..], var pārskatīt arī nepieciešamību turpināt pasākumu piemērošanu.

Starpposma pārbaudi uzsāk, ja pieprasījumā ir sniegti pietiekami pierādījumi tam, ka pasākuma turpmāka piemērošana, lai neitralizētu dempingu, ilgāk nav nepieciešama, un/vai nav domājams, ka zaudējumi turpināsies vai atkārtosies, ja pasākumu atceltu vai mainītu, vai ka ar esošo pasākumu nepietiek vai vairs nepietiek, lai neitralizētu dempingu, kas rada zaudējumus.

[..]"

9 Pamatregulas 23. pantā "Atcelšana" ir noteikts:

"Regulu (EK) Nr. 384/96 atceļ.

Regulas (EK) Nr. 384/96 atcelšana tomēr neskar saskaņā ar minēto regulu uzsākto lietu izskatīšanu spēkā esamību.

[..]"

Pamatlietas un prejudiciālie jautājumi

Regulas Nr. 158/2013 pieņemšanas pamatā esošie fakti

10 Pieņemot 2003. gada 7. novembra Regulu (EK) Nr. 1964/2003, ar ko paredz pagaidu aizsardzības pasākumus pret noteiktu sagatavotu vai konservētu citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 290, 3. lpp.), Komisija ieviesa pret mandarīnu konservu importu vērstus pagaidu aizsardzības pasākumus. Šī regula ir stājusies spēkā 2003. gada 9. novembrī un bija piemērojama līdz 2004. gada 10. aprīlim.

11 Rīkojoties atbilstoši Padomes 1994. gada 22. decembra Regulai (EK) Nr. 3285/94 par kopējiem importa noteikumiem un Regulas (EK) Nr. 518/94 atcelšanu (OV L 349, 53. lpp.) un Padomes 1994. gada 7. marta Regulai (EEK) Nr. 519/94 par kopējiem noteikumiem importam no trešām valstīm un Regulu (EEK) Nr. 1765/82, 1766/82 un 3420/83 atcelšanu (OV L 67, 89. lpp.), Komisija 2004. gada 7. aprīlī pieņēma Regulu (EK) Nr. 658/2004, ar ko paredz galīgos aizsardzības pasākumus pret konkrētu sagatavotu vai konservētu citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 104, 67. lpp.), kura bija piemērojama no 2004. gada 11. aprīļa līdz 2007. gada 8. novembrim.

12 Pirms šo aizsardzības pasākumu izbeigšanās Spānijas Augļu un dārzeņu pārstrādes rūpniecības federācija iesniedza lūgumu pagarināt šos pasākumus, kuru Komisija noraidīja.

13 Pēc tam šī federācija 2007. gada 6. septembrī iesniedza sūdzību par dempingu attiecībā uz dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas izcelsmes citrusaugļu importu.

14 Uzskatot, ka šajā sūdzībā bija ietverti pietiekami pierādījumi, Komisija 2007. gada 20. oktobrī publicēja Paziņojumu par antidempinga procedūras sākšanu attiecībā uz dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas citrusaugļu (konkrēti – mandarīnu u.c.) importu (OV C 246, 15. lpp.).

15 Šajā paziņojumā bija norādīts, ka attiecīgie ražojumi ir tādi sagatavoti vai konservēti Ķīnas izcelsmes mandarīni (ieskaitot tanžerīnus un sacumas), klementīni, vilkingi un citi tamlīdzīgi citrusaugļu hibrīdi bez spirta piedevas, ar cukura vai cita saldinātāja piedevu vai bez tās, kuri definēti Padomes 1987. gada 23. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV L 256, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2006. gada 17. oktobra Regulu (EK)

Nr. 1549/2006 (OV L 301, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "KN"), I pielikumā ietvertās Kombinētās nomenklatūras pozīcijā 2008 un kuri parasti deklarēti ar KN kodu 2008 30 55, 2008 30 75 un ex 2008 30 90. Minētajā paziņojumā tomēr ir precizēts, ka šie KN kodi ir sniegti vienīgi informācijai. Kas attiecas uz šo citrusaugu normālās vērtības noteikšanu, Komisija savā paziņojumā izklāsta – tā kā attiecīgo ražojumu ārpus Kopienas un Ķīnas Tautas Republikas neražo, izņemot ražotājus eksportētājus, kuri sniedz pietiekamus pierādījumus, lai noteiktu, ka viņi darbojas tirgus ekonomikas apstākļos un atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam, prasītājs normālo vērtību attiecībā uz Ķīnu bija noteicis, balstoties uz "citu pamatotu apsvērumu", proti, uz "pienācīgi noregulētām" cenām, kas par līdzīgu ražojumu faktiski maksātas vai jāmaksā Kopienā.

16 2008. gada 4. jūlijā Komisija pieņēma Regulu (EK) Nr. 642/2008, ar ko uzliek pagaidu antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (konkrēti – mandarīnu u.c.) importam (OV L 178, 19. lpp.). No šīs regulas preambulas 12. apsvēruma izriet, ka dempinga un kaitējuma izmeklēšana aptvēra laikposmu no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim, kurpretim kaitējuma noteikšanai būtisko tendenču pārbaude attiecās uz laikposmu no 2002. gada 1. oktobra līdz izmeklēšanas perioda beigām. Runājot par attiecīgo produktu normālās vērtības noteikšanu, šīs regulas preambulas 38.–45. apsvērumā ir izklāstīts, ka trešo valstu ražotāju nesadarbošanās dēļ normālā vērtība attiecībā uz visiem izlasē iekļautajiem ražotajiem eksportētājiem tika noteikta, balstoties uz citu samērīgu bāzi, proti, uz cenām, kas maksātas vai jāmaksā Kopienā par līdzīgu produktu.

17 Eiropas Savienības Padome 2008. gada 18. decembrī pieņēma Regulu (EK) Nr. 1355/2008, ar ko uzliek galīgu antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kas uzlikts par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV L 350, 35. lpp.), kas ir stājusies spēkā 2008. gada 31. decembrī. Saskaņā ar šīs regulas preambulas 17. apsvērumu netika izvirzīts neviens arguments, ar ko varētu apšaubīt normālās vērtības noteikšanai izmantoto metodi. Komisija it īpaši izklāstīja, ka citas importētājvalsts datu par cenām vai publicētās informācijas izmantošana nevar būt saprātīgs risinājums, jo, nepastāvot sadarbībai ar "analogu valsti", nav bijis iespējams pārbaudīt šo informāciju saskaņā ar pamatregulas 6. panta 8. punkta prasībām. Regulas Nr. 1355/2008 preambulas 18. apsvērumā ir arī norādīts, ka Regulas Nr. 642/2008 preambulas 38.–45. apsvērums tiek apstiprināti.

18 Ar prasības pieteikumu, kas Eiropas Savienības Vispārējās tiesas kancelejā ir iesniegts 2009. gada 23. martā, abi ar Regulu Nr. 1355/2008 uzliktā antidempinga maksājuma skartie uzņēmumi cēla prasību atcelt šo regulu.

19 Ar 2011. gada 17. februāra spriedumu *Zhejiang Xinshiji Foods* un *Hubei Xinshiji Foods*/Padome (T-122/09, EU:T:2011:46) Vispārējā tiesa šo prasību apmierināja, uzskatot, ka uz Regulu Nr. 1355/2008 bija attiecināms tiesību uz aizstāvību pārkāpums, kā arī pamatojuma neesamība. Līdz ar to Vispārējā tiesa atcēla šo regulu, ciktāl tā attiecas uz abām prasītājām sabiedrībām.

20 Vienlaikus tiesvedībā starp *GLS* un Hamburgas pilsētas Galveno muitas iestādi par to, ka šīs iestāde ir veikusi ar Regulu Nr. 1355/2008 uzliktā antidempinga maksājuma iekasēšanu, *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) 2010. gada 11. maijā uzdeva Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālu jautājumu par šīs regulas spēkā esamību.

21 Ar spriedumu *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) Tiesa Regulu Nr.°1355/2008 atzina par spēkā neesošu.

22 Tiesa šajā spriedumā norādīja, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu, ja importēšanu veic no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, Komisijai, kuras pienākums ir vadīt izmeklēšanu un pieņemt antidempinga pagaidu noteikumus, un Padomei, kurai ir jāpieņem galīgie antidempinga noteikumi, ir jāpārbauda, vai attiecīgā produkta normālo vērtību ir iespējams noteikt, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku vai uz cenu, par kādu šī trešā valsts pārdod preces uz citām valstīm. Ja izrādās, ka šāda noteikšana nav iespējama, normālā

vērtība var tikt noteikta, izmantojot jebkuru citu saprātīgu pamatu. Līdz ar to, veicot izmeklēšanu, kuras rezultātā tika pieņemta Regula Nr. 1355/2008, Komisijai bija ar visu nepieciešamo rūpību jāpārbauda tās rīcībā esošā informācija, lai starp valstīm, kurās ir tirgus ekonomika, atrastu "analogu valsti." Tomēr Tiesa ir konstatējusi, ka no *Eurostat* (Eiropas Savienības Statistikas birojs) statistikas datiem izriet, ka no 2002./2003. gada līdz 2006./2007. gadam Eiropas Savienībā tika importēts ne [tik] maznozīmīgs daudzums tādu produktu, kas ietilpst KN kodā 2008 30 55, 2008 30 75 un ex 2008 30 90 un tiek importēti no trešajām valstīm, kurās ir tirgus ekonomika, it īpaši no Izraēlas, Svazilendas, Taizemes un Turcijas. Tiešām, šajā statistikā ir atsauce uz šādiem datiem par attiecīgo produktu importu (tonnās):

Importa apjoms	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (IP)
Ķīna	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Izraēla	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Svazilenda	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Turcija	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Taizeme	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

23 Šādos apstākļos Komisijai pēc savas ierosmes bija jāpārbauda, vai kāda no šīm valstīm, kurās ir tirgus ekonomika, varētu būt "analoga valsts" pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Līdz ar to Tiesa uzskatīja, ka Padome un Komisija nav ņēmušas vērā no šīs normas izrietošās prasības, ciktāl attiecīgā produkta normālo vērtību tās ir noteikušas, pamatojoties uz cenām, kas ir faktiski samaksātas vai maksājamas Savienībā par līdzīgu preci, neievērojot visu pienācīgo rūpību, kas vajadzīga, lai šo vērtību noteiktu, pamatojoties uz cenām, kas maksātas par šo pašu produktu trešajā valstī, kurā ir tirgus ekonomika.

24 Šajā gadījumā, atbildot uz argumentu, ar kuru ir apšaubīta *Eurostat* statistikas datu atbilstība, Tiesa sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) 35. punktā norādīja, ka, pirmkārt, statistika, kuru tika prasīts iesniegt, bija par attiecīgo produktu un, otrkārt, no Regulā Nr. 642/2008 minētajiem statistikas datiem par attiecīgā produkta importu no Ķīnas un no Tiesai iesniegto statistikas datu salīdzinājuma izriet, ka šie pēdējie minētie statistikas dati bija vienīgi par attiecīgā produkta importu.

25 Komisija 2012. gada 19. jūnijā *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* publicēja Paziņojumu par antidempinga pasākumiem par dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu un par antidempinga izmeklēšanas daļēju atsākšanu attiecībā uz dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importu (OV C 175, 19. lpp.), kurā Komisija norādīja, ka tā ir nolēmusi atsākt antidempinga izmeklēšanu un ka "atsākšana aprobežojas ar Tiesas [spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) izdarītā] konstatējuma īstenošanu". Šajā paziņojumā muitas dienesti tika informēti, ka, ņemot vērā minēto spriedumu, attiecīgā produkta importam Savienībā vairs nepiemēro antidempinga maksājumus un ka uz Regulas Nr. 1355/2008 pamata iekasētie maksājumi par attiecīgo produktu ir jāatmaksā vai jāatlaiž.

26 Padome 2013. gada 18. februārī pieņēma Regulu Nr. 158/2013. Šī regula bija spēkā no 2013. gada 23. februāra, un tā zaudēja spēku 2013. gada 31. decembrī.

27 Regulas Nr. 158/2013 preambulas 32., 33., 43., 47., 48., 54. un 86. apsvērums ir formulēti šādi:

"(32) [..] Tiesa analogās valsts spriedumā [*GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) par analogas valsts noteikšanu] interpretēja statistikas datus, kurus Komisija paziņoja Tiesai 2011. gada 27. jūlijā kā datus, kas attiecas tikai uz attiecīgo ražojumu. Tomēr Komisija ir atkārtoti pārbaudījusi katra

minētajā statistikā iekļautā KN koda pilno apjomu, un būtu jānorāda, ka to apjoms ir plašāks nekā ražojumiem, uz kuriem attiecas pasākumi, jo tie ietver pilnus KN kodus 2008 30 55, 2008 30 75 un 2008 30 90. Statistikas dati, kuros ietverts tikai attiecīgais ražojums vai līdzīgais ražojums, par KN kodiem 2008 30 55 un 2008 30 75 attiecībā uz iepriekš minētajām valstīm izmeklēšanas periodā ir šādi:

Valsts	Importa apjoms (tonnās)
[Ķīna]	49 791,30
Taizeme	666,10
Turcija	151,20
Izraēla	4,80
Svazilenda	0

(33) Statistikas dati ar KN kodu 2008 30 90 aptvēra ražojumus, kas nav attiecīgais ražojums. Tādēļ attiecībā uz šo KN kodu nevar izdarīt nekādus secinājumus par līdzīgā ražojuma importu. Tādējādi nevar secināt, ka izmeklēšanas periodā līdzīgo ražojumu ievērojamā daudzumā importēja no Izraēlas vai no Svazilendas.

[..]

(43) [..] [B]ūtu jāuzsver, ka Komisija nolēma atsākt sākotnējo izmeklēšanu ierobežotā veidā, t. i., tikai attiecībā uz iespējamo analogās valsts noteikšanu. Tā nenoteica jaunu izmeklēšanas periodu pretēji pieejai, kuru izmantoja lietā, kas bija pamatā spriedumam *Industrie des poudres sphériques* /Padome [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. To pamatoja ar apsvērumu, ka, ņemot vērā noteiktos antidempinga pasākumus, visus jaunajā izmeklēšanas periodā savāktos datus būtu izkropļojuši esošie antidempinga maksājumi, jo īpaši attiecībā uz kaitējuma noteikšanu. Komisija uzskata, ka personu izvirzītos argumentus par iespējamo dempinga neesamību pašreizējā brīdī var apspriest atbilstīgāk, izmantojot starpposma pārskatīšanu saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu. Tā kā sākotnējā izmeklēšanā kaitējuma esamības analīze tiek veikta *ex post* par izmeklēšanas periodu, starpposma pārskatīšanā kaitējumu analizē perspektīvā, jo pārskatīšanas izmeklēšanas periodā novēroto kaitējumu, iespējams, ietekmēs fakts, ka tiek piemērots antidempinga maksājums.

[..]

(47) Spriedumā [*GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158)] Tiesa īpaši atsaucas uz četrām valstīm, no kurām saskaņā ar *Eurostat* datiem varētu būt noticis ievērojams imports uz Savienību, kas klasificēts ar KN kodiem 2008 30 55, 2008 30 75 un ex 2008 30 90. Minētās valstis ir Izraēla, Svazilenda, Taizeme un Turcija. Ņemot to vērā, Komisija sazinājās ar šo valstu iestādēm, izmantojot to pārstāvniecības Eiropas Savienībā. Ar visām iestādēm sazinājās pirms daļējas izmeklēšanas atsākšanas un vēlreiz atsākšanas laikā. Attiecīgās pārstāvniecības, kā arī Eiropas Savienības delegācijas šajās četrās valstīs tika aicinātas noteikt iespējamos līdzīgā ražojuma vietējos ražotājus un, ja tādi ir, palīdzēt uzsākt ar tiem sadarbību.

(48) Lai gan ar Svazilendas un Taizemes pārstāvniecību Eiropas Savienībā sazinājās divas reizes, tomēr atbildi no tām nesaņēma. Atbildes tika saņemtas no Izraēlas un Turcijas pārstāvniecības. Turcijas pārstāvniecība iesniedza sešu iespējamo ražotāju adreses, bet Izraēlas pārstāvniecība informēja Komisijas dienestus, ka līdzīgā ražojuma ražošana Izraēlā IP laikā nav notikusi (un ka arī pašlaik šādas produkcijas nav).

[..]

(54) Ņemot vērā ieinteresēto personu piezīmes un to analīzi un neraugoties uz ievērojamiem Komisijas dienestu centieniem un potenciālās sadarbības ar trešās valsts ražotājiem trūkumu, tika secināts, ka normālo vērtību nevarēja noteikt, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību trešā valstī ar tirgus ekonomiku, kā noteikts pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā.

[..]

(86) Attiecībā uz apgalvojumu par to, ka kaitējuma analīzes pamatojumam būtu jāizmanto jaunāki dati [..], tiek uzskatīts, ka visus jaunākos datus būs ietekmējis fakts, ka ir noteikts antidempinga maksājums. Tāpēc piemērots instruments jaunāko datu analīzei ir starpposma pārskats, kā paredzēts pamatregulas 11. panta 3. punktā, un nevis jauna izmeklēšana [..]."

Pamatlietas rašanās fakti lietā C-283/14

28 *CM Eurologistik* sniedz [preču] glabāšanas un izplatīšanas pakalpojumus. 2013. gada 20. martā *CM Eurologistik* atbilstoši apstiprinātā muitas noliktavā ievietoja 48 000 kartona kastes, iepakojumā 24 kārbas, 312 grami (g) katrā, Ķīnas izcelsmes konservētu mandarīnu bez spirta piedevas un ar cukura piedevu (13,95 %), ko klasificē ar TARIC (integrētais Kopienas tarifs) kodu 2008 30 75 90. Tā šajā noliktavā 2013. gada 25. martā ievietoja tādu pašu daudzumu preču.

29 2013. gada aprīlī *CM Eurologistik* aptuveni 19 296 kilogramu (kg) iepriekš minēto mandarīnu trijās partijās, kas atbilst iepriekš minētajam konservu kārbu daudzumam, izņēma no muitas noliktavas un pēc tam iesniedza deklarāciju par šo produktu laišanu brīvā apgrozībā.

30 Ar 2013. gada 7. maija nodokļa paziņojumu Dīsburgas Galvenā muitas iestāde noteica antidempinga maksājumu EUR 9 657,99, kas jāveic *CM Eurologistik*.

31 *CM Eurologistik* šo nodokļa paziņojumu pārsūdzēja, pamatojoties uz Regulas Nr. 158/2013 spēkā neesamību.

32 Ar 2013. gada 9. septembra lēmumu šī iestāde šo sūdzību noraidīja, uzskatot, ka Regula Nr. 158/2013 tai esot saistoša un ka tā nebija pieļāvusi nevienu kļūdu šīs regulas piemērošanā.

33 Par šo lēmumu *CM Eurologistik* cēla prasību *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa), atsaucoties uz to pašu pamatu, kas bija izvirzīts tās sūdzībā.

34 *Finanzgericht Düsseldorf* (Diseldorfas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regula Nr. 158/2013 ir spēkā?"

Pamatlietas rašanās fakti lietā C-284/14

35 *GLS* veic Ķīnas izcelsmes mandarīnu konservu importu Eiropas Savienībā.

36 Ar 2013. gada 3. aprīļa nodokļa paziņojumu Hamburgas pilsētas Galvenā muitas iestāde, pamatojoties uz Regulu Nr. 158/2013, *GLS* uzlika ievedmuitas nodokļus, tostarp antidempinga maksājumu EUR 62 983,52.

37 2013. gada 30. aprīlī *GLS* par šo nodokļa paziņojumu iesniedza sūdzību šajā muitas iestādē, pamatojoties uz Regulas Nr. 158/2013 spēkā neesamību.

38 Ar 2013. gada 24. maija lēmumu minētā iestāde šo sūdzību noraidīja kā nepamatotu. Šajā lietā tā norādīja, ka tās kompetencē neesot vērtēt Savienības iestāžu pieņemto tiesību aktu spēkā esamību.

39 Par šo lēmumu *GLS* 2013. gada 26. jūnijā cēla prasību *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa).

40 *Finanzgericht Hamburg* (Hamburgas Finanšu tiesa) nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

"Vai Regula Nr. 158/2013 ir spēkā, lai gan neilgi pirms tās pieņemšanas tika veikta nevis neatkarīga antidempinga izmeklēšana, bet gan turpināta tikai viena antidempinga izmeklēšana, kas tajā laikā jau bija veikta par laikposmu no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim, un atbilstoši Tiesas konstatējumiem spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) šī izmeklēšana tomēr notika, pārkāpjot no Regulas Nr. 384/96 izrietošos pienākumus, un tā rezultātā Tiesa minētajā spriedumā [atzina] pēc šīs izmeklēšanas pieņemtās Regulas Nr. 1355/2008 [spēkā neesamību]?"

41 Ar Tiesas priekšsēdētāja 2014. gada 16. jūlija lēmumu lietas C-283/14 un C-284/14 tika apvienotas rakstveida procesa un mutvārdu procesa vajadzībām, kā arī sprieduma taisīšanai.

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Ievada apsvērumi

42 No lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu pamatojuma izriet, ka iesniedzējtiesu paustās šaubas par Regulas Nr. 158/2013 spēkā esamību daļēji saskan. Ņemot vērā šo šaubu raksturu, ir jāuzskata, ka ar attiecīgajiem jautājumiem, kuri ir jāizskata daļēji kopā, iesniedzējtiesas būtībā vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 158/2013 nav spēkā šādu iemeslu dēļ:

— tādas tiesību normas neesamība Regulā Nr. 384/96 vai pamatregulā, ar kuru tā tika aizstāta, kurā skaidri ir paredzēta iespēja atsākt izmeklēšanu pēc tam, kad antidempinga regula ir tikusi atzīta par spēkā neesošu;

— pamatregulas 6. panta 9. punkta pārkāpums;

— pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpums;

— apstrīdētajā regulā norādītā pamatojuma, lai attaisnotu Padomes un Komisijas lēmumu saglabāt sākotnējo atsauces laikposmu, prettiesiskums;

— LESD 266. panta pārkāpums.

43 Savos apsvērumos prasītājas pamatlietās atsaucas vēl uz diviem Regulas Nr. 158/2013 spēkā neesamības pamatiem, būtībā apgalvojot, ka nav ievērota pamatregulas *ratione temporis* piemērošanas joma un ka ir pārkāpts šīs pašas regulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkts.

44 Tomēr no Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 267. pantā noteiktā procedūra ir balstīta uz skaidru funkciju sadali starp valstu tiesām un Tiesu tā, ka tikai valsts tiesa, kurā lieta ir ierosināta un kurai jāuzņemas atbildība par pieņemamo tiesas lēmumu, ir tā, kurai, ņemot vērā lietas īpatnības, ir jāizvērtē, vai sprieduma taisīšanai ir vajadzīgs prejudiciāls nolēmums un kāda ir Tiesai uzdoto jautājumu piemērotība (spriedums *Simon, Evers&Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 26. punkts).

45 Turklāt no iedibinātās judikatūras arī izriet, ka LESD 267. pants nav tiesiskās aizsardzības līdzeklis, kas ir pieejams lietas dalībniekiem lietā, ko izskata valsts tiesa, un tādējādi Tiesa principā nevar izvērtēt Savienības tiesību spēkā esamību tikai tādēļ, ka uz šādu jautājumu savos rakstveida apsvērumos Tiesai ir atsaucies kāds no lietas dalībniekiem (šajā ziņā skat. spriedumu *Simon, Evers&Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, 27. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

46 Šādos apstākļos nav pamata Regulas Nr. 158/2013 spēkā neesamības pārbaudi attiecināt uz iespējamajiem spēkā neesamības pamatiem, kurus iesniedzējtiesa nav norādījusi.

Par tādu tiesību normu neesamība Regulā Nr. 384/96 vai pamatregulā, ar kuru tā tika aizstāta, kurās skaidri ir paredzēta iespēja atsākt izmeklēšanu pēc tam, kad antidempinga regula ir tikusi atzīta par spēkā neesošu

47 Uzdodama jautājumu lietā C-284/14, iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 158/2013 nav spēkā Padomes un Komisijas lēmuma no jauna uzsākt procedūru dēļ pat tad, kad ne Regulā Nr. 384/96, ne pamatregulā, ar kuru tā tika aizstāta, šāda iespēja nav paredzēta.

48 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka tad, ja procedūrā, kas uzsākta atbilstoši LESD 267. pantam, Tiesa konstatē Savienības tiesību akta spēkā neesamību, tās lēmuma juridiskās sekas ir tādas, ka attiecīgajām iestādēm ir pienākums veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai novērstu konstatēto prettiesiskumu, un šis pienākums ir noteikts LESD 266. pantā gadījumā, kad spriedumi, ar kuriem tiek atcelts tiesību akts, kurš atzīts par spēkā neesošu, ir piemērojami pēc analoģijas ar spriedumiem, ar kuriem Savienības tiesību akts atzīts par spēkā neesošu (šajā ziņā skat. spriedumu *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, 124. punkts un tajā minētā judikatūra).

49 Lai izpildītu šo pienākumu, attiecīgajām iestādēm ir jāievēro ne tikai sprieduma, ar kuru tiesību akts tiek atcelts vai atzīts par spēkā neesošu, rezolutīvā daļa, bet arī pamatojums, kas to izraisīja un kas veido nepieciešamo atbalstu, jo tas ir nepieciešams, lai precīzi varētu noteikt, kas ir ticis nospriests rezolutīvajā daļā. Tieši pamatojums ir tas, kurā, no vienas puses, ir identificēta tiesību norma, kas tiek uzskatīta par prettiesisku, un, no otras puses, atspoguļo rezolutīvajā daļā konstatētos nelikumības pamatus, un attiecīgajai iestādei tas ir jāņem vērā, aizstājot atcelto vai par spēkā neesošu atzīto tiesību aktu (šajā ziņā skat. spriedumus *Asteris* u.c./Komisija, 97/86, 99/86, 193/86 un 215/86, EU:C:1988:199, 27. punkts; Spānija/Komisija, C-415/96, EU:C:1998:533, 31. punkts, kā arī un Itālija/Komisija, C-417/06 P, EU:C:2007:733, 50. punkts).

50 Tādējādi ir jāatgādina, ka, pirmkārt, LESD 266. pantā iestādēm, kuras skar atceltais tiesību akts, vienīgi ir noteikts pienākums veikt pasākumus, kuri ietver sprieduma, ar kuru tiesību akts tiek atcelts, izpildi (spriedums Komisija/*AssiDomän Kraft Products* u.c., C-310/97 P, EU:C:1999:407, 50. punkts), un, otrkārt, ka Savienības tiesību akta atcelšana obligāti neietekmē to sagatavošanas aktus (spriedums *Limburgse Vinyl Maatschappij* u.c./Komisija, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, no C-250/99 P līdz C-252/99 P un C-254/99 P, EU:C:2002:582, 73. punkts).

51 Līdz ar to, ja vien konstatētais pārkāpums neskar visas procedūras spēkā neesamību, minētās iestādes, lai pieņemtu tiesību aktu, ar kuru paredzēts aizstāt agrāku atceltu vai par spēkā neesošu atzītu tiesību aktu, var no jauna uzsākt procedūru stadijā, kurā šis pārkāpums izdarīts (šajā ziņā skat. spriedumu Itālija/Komisija, C-417/06, EU:C:2007:733, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

52 Ņemot vērā iepriekš minēto, nav nepieciešams, lai iespēja no jauna atsākt procedūru būtu skaidri paredzēta piemērojamajā tiesiskajā regulējumā un tādējādi iestādes, kas ir atceltā vai par spēkā neesošu atzītā tiesību akta autores, varētu to izmantot. Tiesa, starp citu, jau ir varējusi atzīt, neatsaucoties uz īpašu tiesisko pamatu, ka šāda iespēja tām ir bijusi pavērta pēc sprieduma, ar kuru atcelta regula, ar ko nosaka antidempinga maksājumus (šajā ziņā skat. spriedumu *Industrie des poudres sphériques* /Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 82. un 94. punkts).

53 Pamatlietās aplūkotā pārkāpuma, ko Tiesa konstatējusi spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), iemesls bija tāds, ka Komisija pēc savas ierosmes nebija pārbaudījusi, vai kāda no izmeklēšanas laikā pieejamajā *Eurostat* statistikā minētajām valstīm varēja būt analoga valsts pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē, un ka tādējādi Padome un Komisija nebija ievērojušas visu pienācīgo rūpību, kas vajadzīga, lai noteiktu attiecīgā produkta normālo vērtību, pamatojoties uz cenām, kas maksātas par šo pašu produktu trešajā valstī, kurā ir tirgus ekonomika.

54 Tā kā šāds pārkāpums ir skāris nevis procedūru visā pilnībā, bet gan vienīgi attiecībā uz šīs normālās vērtības noteikšanu, Padome un Komisija sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) izpildes nolūkā varēja nolemt no jauna uzsākt procedūru tikai tajā izmeklēšanas stadijā, kas attiecas uz minētās normālās vērtības noteikšanu, un pat tad, ja šāda iespēja nav skaidri paredzēta nedz Regulā Nr. 384/96, nedz pamatregulā, ar kuru tā aizstāta.

55 No tā izriet, ka Regulas Nr. 158/2013 spēkā neesamību nevar izraisīt apstāklis, ka nedz Regulā Nr. 384/96, nedz pamatregulā, ar kuru tā aizstāta, Padomei un Komisijai nav paredzēta iespēja no jauna uzsākt procedūru pēc tam, kad antidempinga regula ir tikusi atzīta par spēkā neesošu.

Par pamatregulas 6. panta 9. punkta pārkāpumu

56 Iesniedzējtiesas vēlas būtībā noskaidrot, vai Regula Nr. 158/2013 nav spēkā tāpēc, ka izmeklēšana ir tikusi pabeigta vairāk nekā piecpadsmit mēnešus pēc tās uzsākšanas – šāds apstāklis, šo tiesu skatījumā, ir pamatregulas 6. panta 9. punkta pārkāpums.

57 Šajā ziņā, kā arī tas ir ticis minēts šā sprieduma 54. punktā, gadījumā, ja izmeklēšanas gaitā ir radies tāds pārkāpums kā pamatlietās, attiecīgajām iestādēm ir jāuzsāk no jauna procedūra izmeklēšanas stadijā, kurā pārkāpums ir ticis izdarīts.

58 Protams, no šā 6. panta 9. punkta izriet, ka tad, ja antidempinga procedūra ir uzsākta, izmeklēšana katrā ziņā ir jāpabeidz piecpadsmit mēnešu termiņā pēc tās uzsākšanas.

59 Tomēr ir jākonstatē, ka minētajā 6. panta 9. punktā, kamēr vien tajā ir skaidra atsauce uz pamatregulas 5. panta 9. punkta pamata uzsāktajām procedūrām, ir paredzētas vienīgi sākotnējās procedūras, nevis tādas no šīm procedūrām, kuras tiek no jauna uzsāktas pēc sprieduma, ar kuru tiesību aktu atceļ vai atzīst par spēkā neesošu.

60 Starp citu, kaut gan šajā tiesību normā paredzētā piecpadsmit mēnešu termiņa mērķis ir nodrošināt pamatregulā paredzēto procedūru ātru virzību, iesniedzējtiesu apsvērumi par šīs regulas 6. panta 9. punkta interpretāciju faktiski radītu situāciju, kurā nepamatoti tiek pagarinātas minētajā regulā paredzētās procedūras, uzliekot iestādēm pienākumu pēc šāda sprieduma pilnībā atkārtot šīs procedūras un tādējādi aizkavējot to pabeigšanu.

61 No iepriekš minētā izriet, ka aplūkotajai procedūrai, kuras mērķis ir atkārtota uzsākšana, nevar tikt piemērots sākotnējām procedūrām paredzētais piecpadsmit mēnešu termiņš, tāpēc nav pamata iesniedzējtiesu minētā iemesla dēļ Regulu Nr. 158/2013 atzīt par spēkā neesošu.

Par iespējamu pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpumu

62 Iesniedzējtiesas būtībā vēlas noskaidrot, vai, ja Regula Nr. 158/2013 nav spēkā tāpēc, ka dempinga esamības noteikšanas nolūkā Padome un Komisija bija nolēmušas neveikt jaunu izmeklēšanu, pamatojoties uz aktualizētu atsauces laikposmu, šāds apstāklis, šo tiesu skatījumā, ir pamatregulas 6. panta 1. punkta pārkāpums.

63 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka minētajā 6. panta 1. punktā ir paredzēts, ka izmeklēšanai izmantotajam minimālajam atsauces laikposma ilgumam parasti ir jābūt seši mēneši tieši pirms procedūras uzsākšanas.

64 Taču, lai izpildītu spriedumu *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158), Padome un Komisija nolēma no jauna uzsākt procedūru uz dempinga esamības noteikšanu vērstas izmeklēšanas stadijā, pilnībā saglabājot sākotnējo atsauces laikposmu.

65 Tomēr jautājumā par Padomes 1988. gada 11. jūlija Regulas Nr. 2423/88 par aizsardzību pret importa dempingu vai subsidēto importu no valstīm, kas nav Eiropas Ekonomikas kopienas dalībvalstis (OV L 209, 1. lpp.), 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, kura formulējums ir līdzīgs pamatregulas 6. panta 1. punktam, Tiesai jau ir bijusi iespēja nospriest, ka noteikumi par atsauces laikposma noteikšanu, kas jāņem vērā attiecībā uz šajā tiesību normā minētajām antidempinga izmeklēšanām, ir orientējoši un nav obligāti (spriedums *Industrie des poudres sphériques*/Padome, C-458/98 P, EU:C:2000:531, 88. punkts).

66 Protams, kā to norāda iesniedzējtiesas, no sprieduma *Industrie des poudres sphériques*/Padome (C-458/98 P, EU:C:2000:531) 92. punkta izriet, ka izmeklēšana ir jāvada, balstoties uz cik vien iespējams aktuālu informāciju, lai varētu noteikt antidempinga maksājumus, kas ir piemēroti Kopienas ražošanas nozares aizsardzībai pret dempinga praksi.

67 Tādējādi, pamatojoties uz datiem par tādu pašu atsauces laikposmu, no pamatregulas 11. panta 2. punkta izriet, ka attiecīgās iestādes piecus gadus var saglabāt piemērotu antidempinga maksājumu, lai Kopienas ražošanas nozari aizsargātu pret dempinga praksi.

68 Taču šajā lietā, ja Regulas Nr. 158/2013 pieņemšanai iestādes ir pamatojušās uz datiem par atsauces laikposmu, kuri tika izmantoti Regulas Nr. 1355/2008 pieņemšanai, ir jākonstatē, ka Regulā Nr. 158/2013 ir tikai atkārtoti noteikti antidempinga maksājumi tik ilgam laikposmam, kurā Regulai Nr. 1355/2008, kas spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) ir atzīta par spēkā neesošu, būtu jābūt iedarbībai.

69 Šādos apstākļos, ņemot vērā šo lietu īpašo kontekstu, kurā iestādēm bija pienākums apzināt no sprieduma, ar kuru atceļ tiesību aktu, izrietošās sekas, novēršot pārkāpumu, kas skāris tikai vienu iesaistīto procedūras dalībnieku, izmeklēšanas laikā savāktie dati ir tostarp pietiekama informācija šā sprieduma 66. punktā minētās judikatūras izpratnē, lai pamatotu antidempinga maksājumu noteikšanu līdz dienai, kad Regula Nr. 158/2013 zaudēja spēku.

70 No tā izriet, ka pēc tam, kad procedūra bija uzsākta no jauna, Padome un Komisija, nepārkāpjot pamatregulas 6. panta 1. punktu, varēja atturēties no attiecīgā produkta normālās vērtības noteikšanai aktualizēta atsauces laikposma izmantošanas. Līdz ar to Regula Nr. 158/2013 nevar tikt atzīta par spēkā neesošu jaunas izmeklēšanas neesamības dēļ.

Par apgalvoto tā pamata nelikumību, kas minēts Regulā Nr. 158/2013, lai attaisnotu Padomes un Komisijas lēmumu saglabāt sākotnējo atsauces laikposmu

71 Iesniedzējtiesa lietā C-283/14 būtībā vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 158/2013 nav spēkā, ciktāl Regulas Nr. 158/2013 preambulas 43. un 86. apsvērumā, lai pamatotu Padomes un Komisijas izvēli saglabāt sākotnējo atsauces laikposmu, ir minēts nelikumīgs pamats, saskaņā ar kuru jebkura izmeklēšana attiecībā uz jaunāko laikposmu noteikti būtu bijusi izkropļota ar Regulu Nr. 643/2008 – un pēc tam ar Regulu Nr. 1355/2008 – ieviesto antidempinga maksājumu dēļ un ka tās rezultātā jaunāko datu analīzei piemērotākais instruments ir starpposma pārskatīšana saskaņā ar pamatregulas 11. panta 3. punktu.

72 Šī tiesa norāda, pirmkārt, ka sākotnējās izmeklēšanas laikā no 2006. gada 1. oktobra līdz 2007. gada 30. septembrim tika arī piemēroti aizsardzības pasākumi, pamatojoties uz Regulu Nr. 1964/2003 un Regulu Nr. 658/2004. Taču šis fakts nebūtu liedzis šīm iestādēm to izmantot kā atsauces laikposmu. Otrkārt, ciktāl ar pamatregulas 11. panta 3. punktu tiek pieļauts, ka starpposma pārskatīšana var tikt veikta, ņemot vērā atsauces laikposmu – laikposmu, kurā antidempinga maksājums pastāvēja, – tam būtu jābūt tādam pašam gadījumos, kad antidempinga procedūra tiek uzsākta no jauna.

73 Tomēr šā sprieduma 54. un 70. punktā tika konstatēts, ka sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) izpildei Padome un Komisija varēja likumīgi nolemt no jauna uzsākt procedūru vienīgi tajā izmeklēšanas stadijā, kas skar attiecīgā produkta normālās vērtības noteikšanu, un atturēties no aktualizētā atsauces laikposma izmantošanas. Šādos apstākļos fakts – pat ja tas izrādītos "par pierādītu" –, ka Regulas Nr. 158/2013 preambulas 43. un 86. apsvērums ir balstīts uz nelikumīgu pamatu, lai attaisnotu Padomes un Komisijas izvēli saglabāt sākotnējo atsauces laikposmu, neapšauba šo secinājumu. Līdz ar to Regula Nr. 158/2013 nevar tikt atzīta par spēkā neesošu iepriekš norādītā iemesla dēļ.

Par apgalvoto LESD 266. panta pārkāpumu

74 Iesniedzējtiesas vēlas noskaidrot, vai Regula Nr. 158/2013 nav spēkā tādēļ, ka tā ir tikusi pieņemta, neņemot vērā LESD 266. pantu, ciktāl šīs regulas preambulas 32. un 33. apsvērumā Padome un Komisija pretēji Tiesas konstatējumam spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) ir uzskatījušas, ka KN kodā 2008 30 90 ietilpstot vienīgi ražojumi, kas nav attiecīgais ražojums, un tādējādi ir ņēmušas vērā citus attiecīgā ražojuma importa apjomus, nevis tos, kas minēti šajā spriedumā.

75 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka gadījumā, kad uz LESD 266. panta pamata tiesību akts tiek atcelts vai atzīts par spēkā neesošu, iestādēm, kuras ir pieņēmušas šo aktu, ir vienīgi pienākums veikt no šī sprieduma izrietošos pasākumus.

76 Līdz ar to iestādēm ir plaša novērtējuma brīvība, lemjot par īstenojamajiem līdzekļiem, lai apzinātu no sprieduma, ar kuru tiesību akts tiek atcelts vai atzīts par spēkā neesošu, izrietošās sekas, ar to saprotot – kā tas jau tika izklāstīts šā sprieduma 49. punktā –, ka šiem līdzekļiem ir jābūt saderīgiem ar lietā aplūkotā sprieduma rezolutīvo daļu un tai vajadzīgo pamatojumu.

77 Tiešām, šajā gadījumā sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) izpildei Padome un Komisija ir padziļināti analizējušas dažus *Eurostat* statistikas datus par šajā spriedumā minētajiem importa apjomiem. Taču, ciktāl tās bija veikušas KN kodā 2008 30 90 ietilpstošo produktu raksturojuma atšķirīgu novērtējumu, šīs analīzes beigās šīs iestādes konstatēja, ka daži importa apjomi bija atšķirīgi no Tiesas minētajiem importa apjomiem.

78 Tomēr Regulas Nr. 1355/2008 spēkā neesamības konstatēšanas nolūkā Tiesa spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) neuzskatīja par vajadzīgu veikt minēto datu satura padziļinātu analīzi. Tā konstatēja, ka šie dati sniedz informāciju par to, ka attiecīgais produkts tika saražots tādos daudzumos, kas tādās valstīs kā Izraēla, Svazilenda, Taizeme un Turcija, kurās ir tirgus ekonomika, nebija tik nenozīmīgi, un ka varētu tikt secināts, ka Komisija pēc savas ierosmes neesot pārbaudījusi, vai kāda no izmeklēšanas laikā pieejamās *Eurostat* statistikas datos minētajām valstīm varētu būt analoga valsts pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

79 Tādējādi Tiesas izteiktie konstatējumi par *Eurostat* statistikas datiem, KN kodā 2008 30 90 ietilpstošajiem produktiem vai šajos pašos statistikas datos minētajiem attiecīgā produkta importa apjomiem ir saistoši iestādēm un – kā Tiesa to ir norādījusi sprieduma *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) 34. punktā – Komisijai pēc savas ierosmes bija jāpārbauda, vai kāda no to minētajām valstīm varētu būt analoga valsts pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

80 Taču, neraugoties uz šo Regulas Nr. 158/2013 preambulas 31.–33. apsvērumā ietverto statistikas datu interpretāciju, it īpaši no šīs regulas preambulas 47. un 48. apsvēruma izriet, ka iestādes, veicot nepieciešamās pārbaudes attiecībā uz katru no minētajos statistikas datos norādīto valsti, šajā jautājumā ir ņēmušas vērā Tiesas izdarītos konstatējumus, kurus Tiesa ir analizējusi spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158).

81 Šādos apstākļos atšķirībā no Tiesas nostājas spriedumā *GLS* (C-338/10, EU:C:2012:158) uzskatot, ka KN kodā 2008 30 90 aptver ražojumus, kas nav attiecīgais ražojums, un rezultātā ņemot vērā citus attiecīgā ražojuma importa apjomus, nevis tos, kas minēti šajā spriedumā, Padome un Komisija nav pārkāpušas LESD 266. pantu.

82 No tā izriet, ka Regula Nr. 158/2013 ir jāatzīst par spēkā neesošu, jo tajā nav ņemts vērā LESD 266. pants.

83 Ņemot vērā visus iepriekš minētos apsvērumus, ir jāsecina, ka uzdoto jautājumu pārbaudē nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Regulas Nr. 158/2013 spēkā esamību.

Par tiesāšanās izdevumiem

84 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

Uzdoto jautājumu pārbaudē nav konstatēts neviens apstāklis, kas varētu ietekmēt Padomes 2013. gada 18. februāra Īstenošanas regulas (ES) Nr. 158/2013, ar ko atkārtoti nosaka galīgo antidempinga maksājumu dažu sagatavotu vai konservētu Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes citrusaugļu (proti, mandarīnu utt.) importam, spēkā esamību.

[Paraksti]